

IV. КАРТИНА.

~~Действието става веднага след картината трета. Гуга е отря  
но смутена. Дълго ходи насамъ натамъ и на<sup>ш</sup>-сетне вдига глава:~~

Азъ или тя!..... Кой ще да отстъпни?

Тя е майка! Но той менъ обича.....

Тя първа е добила сърдце му .....

Но азъ първъ пжтъ обиквамъ въ живота.

Той намъри въ мене красотата:

Що отъ това, че тя била майка!..... (сигурно се измислена)

Но тя ще го подири и иска -

Бащата ще иска на дѣтето !.....

О, Господи, пакъ на изпитание!

Ще имамъ ли сили да отвърна

На сълзитѣ майчини съсъ мойта .....

Мойта хубостъ - единичкото нѣщо

Що имамъ азъ ..... дали ще закълни

сърдцето му докрай на живота

/ чува се шумъ и тя спира да се пита. Смълчава се и веднага обръща глава къмъ вратата смутена./

Що има тамъ?..... Какво се разправятъ?

/ влиза прислужницата /

Една баба искаше да влѣзе.

Арапитѣ нещатъ да я пуснатъ

Тя издигна ржка на закана -

Тѣ паднаха съ очи на земята

Каква ще е - такава воесилна,

Че съ единъ махъ на ржка си може

Арапитѣ на земя да сваля!

Незнамъ! Ето тя е влѣзла вече.

Ахъ, очи ѝ - страшилище ождо!

-/-

(Зора издига уотъ, видя моговснута)

Гуга. —

Прислуж.